

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou, v právní věci žalobce: **A. J. A.** (v rozhodnutí A. J. A. alias A. J. A.), nar., státní příslušnost, t.č. umístěn, proti žalované: **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka, Havířská 514, 664 84 Zastávka u Brna**, o prodloužení zajištění, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.3.2012, č. j. CPR-12209/ČJ-2011-004025-ZZC,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka, ze dne 26.3.2012, č. j. CPR-12209/ČJ-2011-004025-ZZC se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.3.2012, č. j. CPR-12209/ČJ-2011-004025-ZZC, žalovaná věcně příslušná podle ust. § 163 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění změn a doplnění (dále v textu zákon o pobytu cizinců) rozhodla podle ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců o prodloužení doby trvání zajištění za účelem vycestování stanovenou rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka ze dne 2.12.2011 pod č.j. CPR-12209/ČJ-2011-0040025-ZZC o 60 dnů s tím, že podle § 125 odst. 1 téhož zákona doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody a podle odůvodnění ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy vycestování cizince a je-li to nezbytné k pokračování přípravy vycestování cizince z území, je policie oprávněná dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V rozhodnutí o zajištění

za účelem vycestování ze dne 2.12.2011 byla stanovena doba zajištění na 120 dnů od omezení osobní svobody s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu rozhodnutí o vycestování. Vzhledem k tomu, že dosud nejsou zajištěny náležitosti k realizaci vycestování z území, správní orgán v zájmu veřejném dospěl k závěru, že dle ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců prodlužuje dobu zajištění o 60 dnů přiměřenou důvodům zajištění tak, jak jsou uvedeny výše.

Žalobce v žalobě namítá, že výrok rozhodnutí správního orgánu, kterým žalovaná stanovuje dobu trvání zajištění je nepřezkoumatelný pro zcela nedostatečné zdůvodnění, když jediným důvodem pro odůvodnění stanovení doby prodloužení zajištění je to, že dosud nejsou zajištěny náležitosti potřebné k realizaci vycestování. Odůvodnění rozhodnutí postrádá jedinou konkrétní skutečnost, tj. konkrétní krok, který musí provést k realizaci vycestování, úvahu, kterou se řídila žalovaná při prodloužení doby zajištění, není známo, zda je zajištěn náhradní cestovní doklad. Odvolává se přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který posuzoval odůvodnění vedlejšího výroku stanovujícího dobu trvání zajištění č.j. 1 As 93/2011-79 ze dne 19.10.2011. I z tohoto důvodu je rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné. Dále namítá, že žalovaná porušuje povinnost zkoumat, zda trvají důvody zajištění a v odůvodnění rozhodnutí neuvedla, zda důvody zajištění trvají a z jakého důvodu. Dále žalovaná porušila povinnost stanovenou v § 126 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neprodleně poučit cizince o možnosti soudního přezkumu zákonnosti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění a to v jazyce, ve kterém je cizinec schopen se dorozumět. Napadené rozhodnutí žalovaná žalobci pouze zaslala, aniž by zajistila tlumočnicka. Na námitku žalované, že tlumočnicka nezajistila, protože žalobce v minulosti odmítl podepisovat jakékoliv písemnosti, žalobce uvedl, že odmítá odepisovat písemnosti, kterým nerozumí, neboť v minulosti podepsal rozhodnutí, na základě doporučení tlumočnicka, v němž se vzdal práva opravného prostředku.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že prodloužení doby zajištění je zcela odůvodněné, neboť se v době zajištění žalobce nepodařilo zrealizovat přípravu výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, protože nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o mezinárodní ochranu na území ČR, a proto žalovaná dobu zajištění prodlužuje. Jde o zcela primární důvod prodloužení doby zajištění. Zajištění žadatele o mezinárodní ochranu má oproti zajištění cizince několik specifik, neboť k zajištění cizince může policie využít součinnost s diplomatickou misí či konzulárním úřadem cizího státu, což u azylanta vzhledem ke komplexní ochraně nepřipadá v úvahu. Při stanovení doby zajištění azylanta musí brát policie v potaz více proměnných. Proto se vyžaduje součinnost Ředitelství služby cizinecké policie, odboru podpory výkonu služby, oddělení pobytového režimu cizinců. Z připojeného spisu vyplývá, že povinnosti vyplývající z ust. § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců plní, tj. od doby zajištění žalobce řádně zkoumá, zda důvody zajištění trvají a vždy dospěla k závěru, že důvody zajištění nadále trvají. K namítanému porušení ust. § 126b zákona o pobytu cizinců žalovaná uvedla, že v poučení napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé a srozumitelně uvedena možnost soudního přezkumu zákonnosti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, o čemž svědčí žalobcem podaná žaloba. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Ze správního spisu soud zjistil, že trvání důvodů zajištění žalovaná pravidelně zjišťuje, když v období od 17.12.2011 do 20.4.2012 provedla celkem 10 zkoumání trvání důvodů zajištění žalobce. Rovněž přezkoumala žádost žalobce o trvání důvodů zajištění ze dne 20.2.2012 a zajištěnému zaslala odpověď na tuto žádost dne 7.3.2012.

Při posuzování žaloby soud zkoumal důvodnost první námitky žaloby, tj., zda výrok o prodloužení trvání zajištění je přezkoumatelný a dostatečně zdůvodněný. Předně zjistil z elektronického systému Krajského soudu v Brně, že rozhodnutí o zajištění ze dne 2.12.2011 zdejší soud na základě podané žaloby přezkoumával a rozsudkem ze dne 10.1.2012 č.j. 36 A 53/2011-13 žalobu zamítl a žalované nepřiznal náhradu nákladů řízení. V tomto rozhodnutí soud konstatoval k námitce řádného odůvodnění rozhodnutí, že rozhodnutí, byť stručné, je přezkoumatelné i s přihlédnutím k závažnosti institutu zajištění, když všechny podmínky ust. § 124b zákona o pobytu cizinců byly naplněny. Dobu trvání zajištění v rozhodnutí ze dne 2.12.2011 žalovaná odůvodnila předpokládanou složitostí přípravy vycestování cizince z území ČR, neboť nemá žádný cestovní doklad či jiný doklad totožnosti a správní orgán musí vycházet ze skutečností z minulých případů, kdy ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu zastupitelským úřadem podléhá zvláštním administrativním podmínkám a je velice zdoluhavé. Shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně byl napaden kasační stížností a dne 7.3.2012 byl spis Krajského soudu v Brně odeslán Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti. Na rozdíl od odůvodnění stanovené doby zajištění v rozhodnutí ze dne 2.12.2011, v nyní žalobou napadeném rozhodnutí není důvod prodloužení zajištění odůvodněn vůbec, když žalovaná pouze uvedla, že dosud nejsou zajištěny náležitosti potřebné k realizaci vycestování z území a doba 60-ti dnů je z toho důvodu zcela přiměřená. Uvedené odůvodnění nevypovídá o tom, jaké náležitosti nejsou zjištěny, jaké úkony či postupy žalovaná zvolila či volí, jakou dobu trvání zajištění příslušných podkladů předpokládá na základě všech okolností a skutkového stavu, který nastal v době zajištění. Teprve ve vyjádření k žalobě žalovaná z části odůvodnila výrok o prodloužení doby trvání zajištění probíhajícím řízením o žádosti o mezinárodní ochranu a dopadu tohoto řízení na možnosti provádění úkonů potřebných k realizaci vycestování z důvodů komplexní ochrany azylanta, kterou Česká republika poskytuje. Minimálně takové zdůvodnění napadené rozhodnutí postrádá. Není postačující a přípustné důvody rozhodnutí uvádět až ve vyjádření k případné žalobě. I soud proto dospěl k závěru, že výrok o prodloužení doby trvání zajištění žalobce je z hlediska jeho odůvodnění v napadeném rozhodnutí nepřezkoumatelný. Naopak námitku o neplnění povinnosti zkoumání, zda důvody zajištění trvají, soud neshledal důvodnou, neboť jak uvedl shora žalovaná pravidelně ve smyslu ust. § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců provádí zkoumání, zda důvody zajištění trvají. Rovněž tak nedůvodnou soud shledal námitku ohledně poučení v napadeném rozhodnutí, neboť to obsahuje řádné poučení o právech cizince domáhat se přezkoumání rozhodnutí o zajištění žalobou ve správním soudnictví a podaná žaloba je toho důkazem.

Byť soud shledal důvodnou pouze námitku nepřezkoumatelnosti výroku napadeného rozhodnutí o prodloužení doby zajištění, tedy stěžejního výroku napadeného rozhodnutí, musí žalobou napadené rozhodnutí zrušit a to ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s. Věc vrací žalované k dalšímu řízení s tím, že výrok o zajištění či prodloužení zajištění bude řádně zdůvodněn ve smyslu pokynů uvedených shora.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn tím, že úspěšný žalobce má ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, náklady řízení však neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. května 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně